

Dan merk ie'j: het is völle meer
 As meuite en zorgn, zeekte en zeer.
 As n mens eerst daankt veur n zeegn
 Kö'j der in t leavn better teegn
 Nen daankdag, eenmoal in t joar
 Is te weinig, dat is kloar.
 Daankt mer s morgns veur den nach
 En daankt 's oavnds veur den dag
 Is oew gezoendheid nich zo bes
 Daankt veur de tied, dat t good hef wes.
 Löp t oew in disn tied wat teegn
 Daankt da'j aait genog hebt kreegn.
 Hebt oew wat leu soms kwoad edoan
 Daankt da'j nich alleen hebt stoan.
 Brech dood van t leefste oew mangs smart
 Daankt veur de leefde die'j hebt had
 Want aaltied weer he'j oendervundn
 Da'j der nich alleen veur stundn
 Troost en hulp krie'j aaltied weer
 A'j vertrouwt op God de Heer
 En dee genaa op disse eerd
 Is aaltied, aaltied danknsweerd.

Lammers, Borne.

NEN GEPENSIONEERDN KOOMP WIER . . .

Gerrad wearctn bie j de Hoogovens as electricien.
 Better zegd, hee had doar wearct. As jongn keerl was
 e doar hen goan umdat hee dachtn in Twente gin wearct
 te könn veendn. Dat bleek achterof nog wa met te
 valn, mear t zol wa komn umdat Trui doar per sé hen
 wol. Dee vund dat in t Westn alns better was. Gerrad
 was doar nich zo van oawertuugd, den wol dat eerst wa
 ees oonderveendn. "Probeern is t nöagste!" zeadn ze
 vrooger en volgns disse zegswieze was Gerrad te wearct
 goan. Now, t was hem nich teegn valn, mear dat t d'r
 now better was, kon e ook nich zegn.
 Oawer zien wearct bie j de Hoogovens had e gin klaagn.
 Hee mocht dat gearn doon en dow hee later ook nog
 wearctmeester wördn en dus good verdeendn, was e dik

tevrea. Ook Trui had t best noar t zin had, schoonwal eur verschilnde dinge toch wa warn teegnvaln. t Gemeudelike, dat zee van hoes oet gewoon was, had zee doar nich an tröfn. Ondanks dat zee zich op vuurstel van Trui voort a Truus en Gé hadn loatn neumn, warn ze d'r nooit good tusken kömn.

Ze warn in al dee joarn wa geregeld in Twente west met brulftn en begrafenism, mear dan warn ze meestal nich völ wieder west as t oaldershoes. Seedt de oalde leu d'r nich meer warn, was dat trouwns meender wördn. Gerrad had wa vaak d'r oawer doan um later, as hee pensioen had, wierum te goan noar Twente. Trui, eh, ik bedoel Truus, had doar ginn grootn dag van, dee wol wa blievn woar ze now zatn, ook al umdat de keender, dee intusken allemoal warn trouwd, in de buurt wondn. t Leek dus of doar niks van zol komn. Mear t leup aans as ze hadn dacht. Trui wödn zeek en kwam nog al reukloos te stearvn. En dow stun Gerrad doar alleen. Hee redn zich wa en de keender hölpn hem ook good, doar kon e nich oawer klaagn. Tot zien pensioen knooidn hee zo vedan en dow dacht hee d'r serieuus oawer um wier noar Twente te goan.

En now was t dan zo wied; de verhuuswaagn stun kloar um vot te riedn. Gerrad gung wier noar t hoes hen, zo hee al dee joarn zien oaldershoes nog had neumd. Dat was nog gauwer goan as hee dacht had. De breur, den doar de leste joarn aait had wond, was oet de tied kömn en now had Gerrad t hoes könn koopn. Doar had den nich lang oawer prakkizeerd en voort toohapt.

Dow Gerrad met t spul vuur t hoes stun, verwocht n hee eagelik dat de noabers nen tootast zoln helpn, mear dee keekn alleen mear van wiedtn too. Op t lest, dow de waagn biejnoa leug was, kump d'r een noar hem hen: "Dag, Gerrad, ken iej mij nog? Ik heb bieje oew in de school zötn. Ik heet ook Gerrad, mear ze zeadn aait Geit. Wee'j dat nog?" Gerrad keek hem an: "Ja, now zee'k t wa, Geit van Keups Herman. Keerl, dat is lang leedn!" Ze preutn nog n luk van t een op t aander en dow zea Geit teegn Gerrad: "Wee'j wat, komt bieje oons wat etn, iej zölt nog wa niks in t hoes hebn". Dat deu Gerrad dow mear, bliej dat hee al wat oalde kunigheid had tröfn. De vrouw van Geit kendn hee ook

nog van vrooger, dat bleek Tonia van Smidshennik te weazn.

Noa n dag of wat as Gerrad alns op regel hef, geet e ees met Geit hen fietsn. Gerrad wol dee oalde steakes ees opzeukn woar hee de vroogerdag völ kwam. Ze komt biejen bos, woar t in dee daagn aait zo röstig was en as ze d'r midn in bint, könt ze nich wieder; n bos is kats in twee stukke sneedn duur nen snelweg. Ze mutt d'r helemoal um hen en as ze d'r dan oetkomt, heurt Gerrad nen hoop lawaai:

"Wat is dat now wier?"

"Ne camping en nich zo nen kleann ook".

"Gauw vedan!" zeg Gerrad n luk neusterig, "iets wieder wondn Diekseum, zo'n vreandelik losloopnd keerlike. Dat had aait wa wat vuur oons, nötn, appels as de tied van t joar d'r was of nen moondvol kearnemelk of zeute melk".

"Den leaft natuurlk allang nich meer en ook ziene boerderiej is vot". "En wee hef ziene bol dan oawernömn met alns wat doar biejen heurdn?" "Ook dee bolle is dood en zien weark dut n veearts d'r now biejen", griemken Geit.

"Hé?" zea Gerrad en keek Geit met grote oogn an, hoo mean iej dat?" "Kunstmatige Inseminatie. Doar kump e net an", wees Geit op ne bestelwaagn woar met grote letters KI op stun.

"Oh, KI, doar he'k wa ees van heurd", zea Gerrad, "mear meer weet ik doar ook nich van".

Oonderwiel hadn ze dörst kreegn en gungn ze eargns zitn biejen wat vrooger zo'n klean boerncafé was west. Dowdertied hadn ze doar alleen bier en ranja verkocht en op de del ko'j ook nen borrel koopn. Mear now warn de leu doar nich meer met tevrea, want d'r hung ne liest boetn met wat doar allemoal te koop was. En doar stun heel wat meer op as bier en ranja; now ja, dat leste heet dan rechtevoort frisdraank.

Ze besteldn bier en dow mearkt Gerrad, dat d'r toch nog jets was as vrooger, Hengelo's Pils. Umdat ze meer hadn as alleen dörst, namn ze d'r nen oetsmieter achteran met gleunige tuffel. Dat is t enigste produkt van disn tied, dat zo hier en doar nog ginn boetnlaandsen naam hef.

Mear alns went, ook t veraanderde Twente, dat hef Gerrad wa oonderveundn.

Ondanks alle veraanderingn wol e nich wierum noar de Hoogovens. Boetn Geit had hee nog wa meer kunnigheid opdoan en zodöanig beveul t hem na best op de oalderlike stea. Met Geit trök Gerrad d'r geregeld op oet en ze zochtn tehoop heel wat olde pleatskes op en dan leek t mangs of de tied had stilstoan.

Noa n joar of dree wördn Geit zeek en oawerleafdn dat nich. Gerrad veund dat slim jammer, want hee had aait good met hem könn opscheetn. Hee kwam nog wa völ bieje Tonia, mear dee gung nich met hem hen fietsn. Mear dat veraanderdn, dow Gerrad an Tonia vreug of ze de joarn, dee ze nog tegood hadn, nich tehoop konn duurbrengen. Dat wol Tonia wa en noa ne bescheidn brulfte trökn ze saamn in Gerrad zien hoes. En doar, leafdn ze, net as in echte sprookjes, nog lang en gelukkig; nog steeds.

De Lutte/Hengel (Twente),

van der Velde,

Vos,

Koopman.

Toolichting:

Op n Verboondsdag 1982 hebt verschilnde deelnemmers met doan an opgaavn dee de organisatoorn hadn steld. 't Gung um de oetwearking van diverse temaas. Dit verhaal is t resultaat van punt 5 en is oetwearkt duur de leden van der Velde, Vos en Koopman. n Lestn hef t al vuuleazn op n Verboondsdag en hef ook zoargd da'j t now zölf nog ees wier könt leazn.

OAWERMACHT

Onze kat het Henderik en zo zöt hee der ok oet. Hee is tevree met zichzölvn en hee heerst op de vaensterbaank, veural s'zommers at t raam umhoog escheuwn